

V tomto textu splním asi poslední dluh k roku 2016, těsně před tím, než se uzavře i [hodnocení desek](#)

na FOLKtime (tzv. hvězdičkování), a než se z něj, jako z už jediného zdroje svého druhu dozvíme, co bylo v žánrech FCT v roce 2016 recenzenty hodnoceno nejlépe a co je i špičkou žánru. Tentokrát novinky soutěžily jak ve

[Folkových stupních](#)

(žánrová minihitparáda Countryradia), tak i v

[Bonanze](#)

(víkendová multižánrová hitparáda Countryradia).

Iamme

a

Cermaque

natočili desku

Gravitace

, která zřejmě ukrývá hluboké poselství lidu, světu, vesmíru a vůbec. Bohužel se mi toto poselství nepodařilo rozluštit, a tak je pro mě deska souborem hudebních střípků natočených zjevně pro vlastní uspokojení, v lepším případě pak pro ohromení posluchače. Na bookletu je trochu zdůvodněno, proč se album jmenuje Gravitace, ale toto zdůvodnění by mělo být patrné právě z obsahu CD a ne z řečí okolo. Tak nějak ani názorově nedrží pohromadě.

Kmo Hayam

slyšíme nejprve III. část, pak I. část. A nakonec II. část. Skrze osobní projekci (

Racci, Barcelona, Provence, Agatko

) umělci pravděpodobně chtěli reflektovat neuralgické body dnešního světa (

Imigranti, Israel, Home forever

), ale možná že je taky vše jinak. Nakonec je z celého CD nejlepší booklet s texty a s graficky nápaditými ilustracemi. Jako brožura pěkné, jako deska nepřesvědčilo.{desky 1432}

Kofe@Vlna

natočili na své CD

Odlesky pravdy

odlesky muziky. Così je spojuje s výše popisovanou deskou, také mají mezi tituly

Racka

. Střídavě oslovují (

Co po mě chceš, Smím tě prosit

), střídavě si stěžují (

Ležím pod lavinou, Nic necítím

), jen částečně jsou spokojeni (

Jde to tak hravě

), trochu se zabývají přesahy (

3D stín

nebo

Světlolom

– podobně jako výše uvedená Gravitace). Deska je to ovšem sevřenější, kompaktnější a civilnější, takže dostanete porci mírně meditativní muziky, bohatě instrumentované, až často překvapí (

Co po mě chceš, Čepice

), inspirované řadou vlivů blízce či dalece východních. Pokud ovšem upřednostní sdělení před vyvážeností poměru hudby a zpěvu, je to trochu rušivé (

Jde to tak hravě

, naopak v

Kronikáři

si obě složky vzájemně odpovídají). Občas se ale pokoušejí interpreti zopakovat využití námětu, který na rozvinutí nemá (

Modrý pták

nebo

Nic necítím

). Nejsilnější je asi už zmiňovaný

Racek

. Celkově hezká podkresová muzika.{desky 1431}

Ondřej Herzán

natočil desku

Nad Karanfily

. V bookletu přináší nejen texty, ale i sympatické a prosté komentáře k nim a k reáliím, kterými se zabývají. Potěšilo mě, že někdo zná historický maďarský název pro Štúrovo, titulní píseň mě přinutila podívat se na mapu a osvěžit si zeměpis i dějepis. Deska je evidentně inspirovaná cestovatelskými zážitky a reflektuje třeba drobné, ale silné okamžiky v jednotlivých lokalitách. Převažují zážitky jižní a jihovýchodní, nevyhýbá se ale ani inspirací např.

Tallinem

. Právě obsah – texty i příběhy - na vás zapůsobí nejvíce, hudba zůstává v mezích možností písničkáře s kytarou, který záměrně akcentuje právě poselství. V interpretační soutěži např. na Portě by nepohoršil, v autorské by měl jasné šance. Asi se deska nebude nepřetržitě točit ve vašem přehrávači, ale spíš vás inspiruje při výběru místa dovolené nebo nasměruje na podstatnější, než jen povrchně turistické hodnoty ciziny.{desky 1461}

Nautica

přichází s albem

Cože?

Výraz, který mladá dynamická generace používá v desítkách významů. Ne desítka výrazových poloh, ale několik různých určitě se najde i na desce. Našel jsem si mírně folkové či pop-folkové polohy, skupina umí i čistý popík a nebojí se ani mírně rockových názvuků či reggae. Vše zahrané s přehledem a nadhledem věkově mladé kapely, se smyslem pro hudební detail. Mají melodické nápady, podpořené jednoduchými až průzračnými aranžemi. Kromě textů booklet opět obsahuje story o tom, jak jednotlivé skladby vznikaly, a tak v některých případech posluchač může pochopit či tolerovat konkrétní provedení jako úlet. I když ze

Zlatých šedesátýc

h (v jejichž duchu je trochu koncipována i grafická stránka obalu) mě trochu mrazilo, ale je dobře že mladé generaci zůstal jako odkaz právě tento dojem z šedesátek. Jen poznámka na okraj – některé ze zmiňovaných věcí se staly už v padesátkách a jiné teprve v sedmdesátkách – odpusťte prosím starci a pamětníkovi.

Nautica

toho má už dost za sebou, ale ještě víc před sebou. Deska natočená s radostí a pro radost umí tu radost i rozdávat.{desky 1458}Dnes už známá, etablovaná a uznávaná novoborská kapela

Zhasni

natočila tentokrát eponymní album. Začnu bookletem, neb nad ním se odehrála menší fejsbůková bitva. Jednoduchý až minimalistický, a proto působivý obal a potisk CD s převážující bílou a žlutou vlnou navrhla Kačka Esserová. V bookletu jsou texty, poděkování kdekomu, překvapivě i stopáže velkým písmem, autoři jen u textů (ale budiž), seznam skladeb, ale ne sestava, ve které bylo točeno, nebo sestava skupiny. Možná, že se tak utajili nějakí studioví hudebníci, rozhodně však při vší úctě, Nový Bor není takový pupek světa, aby celý svět věděl o změnách v sestavách tamních skupin a Zhasni sice má tu pověst, jak jsem napsal v úvodu, ale to neznamená, že by byla její sestava obecně známá a mohla si takto dovolit hazardovat s publicitou. Skromnost nebo snaha přesunout všechna sdělení do hudby není omluvou.

Tak, a tady končí kritika, dál už jen chvála. Svůj typický sound skupina neodložila ani zde, většina melodií je ve volném tempu, s náznaky větší hudebních ploch, které ale nejsou rozsahem naddimenzovány a naopak jsou v kontrastu s polohami spíše komorními (hned např. první dvě písně). Skupina také mírně modernizovala zvuk směrem k využití elektronických zvuků (lze se jen domnívat, konkrétní nástroje, jak výše naznačeno, na bookletu chybí). Trošku mi připomínají reinkarnované novoromantiky (domácí úkol – dohleďte si tento styl a jeho projevy). Zpěv se drží v pozadí spíše svým přitlumením, než úpravou při závěrečné mixáži. V textech najdeme obrazy i příběhy inspirované krajinou i společností, přítomností i minulostí. Působivá je skladba

1969

, zpracování dokáže zmírnit a zaoblit i kontroverzi v tématu. Větší zásah ale asi bude mít úvodní

Sedm miliard

nebo

Zastav se příteli

či

Srdce

. I na této desce jsou skladby, kde trochu spadl řemen a převážilo sdělení nad formou –

Buenas Noches

nebo

Moře

. No, a na závěr vás docela dostane

Ukrajina

, naprosto odlišná od zbytku desky – v dobrém i horším (popisný text). K desce se budete vracet a kochat se jednou hudbou a aranžemi, podruhé obsahem textů, potřetí zpěvem. Vybaví se vám krajina Lužických hor (i když ty jsou skryty jen v pozadí) ... a k poslechu si zhasněte.{desky 1469}